

Bijbelcommentaar op Handelingen; blz. 429-456

Bijbelcommentaar

door E.G.White
Page 1051; blz. 429

Handelingen

Boek der Handelingen, Onderricht voor deze Tijd. – Het gehele boek over de Handelingen en Apostelen moet zorgvuldig bestudeerd worden. Het staat vol kostbare instructies; het vermeld ervaringen in het Evangeliewerk en dat onderwijs hebben wij heden in ons werk nodig. Dit is een wondere geschiedenis; het gaat over de hoogste scholing die studenten op onze scholen moeten ontvangen (Brief 100, 1909).

Hoofdstuk 1

Vers 1-5 (Lukas 1:1-4). **Auteurschap van het Boek der Handelingen.** – Lukas, de schrijver van het boek Handelingen en Theófilus, aan wie het gericht is, hadden prettig samengewerkt. Theófilus had van Lukas veel onderricht en groot licht ontvangen. Lukas was de leraar van Theófilus geweest en hij voelde zich nog steeds verantwoordelijk om hem leiding te geven en te onderrichten, hem in zijn werk te steunen en te beschermen.

In die tijd was het gebruikelijk dat een schrijver zijn manuscript aan iemand anders zond voor onderzoek en kritiek. Lukas koos Theófilus als iemand, waarin hij vertrouwen stelde om dit belangrijke werk te doen. Eerst vestigde hij de aandacht van Theófilus op het verslag van het leven van Christus, zoals dat in het boek van Lukas staat, dat door dezelfde schrijver aan Theófilus was gericht. ... De leer van Christus moest bewaard blijven in manuscripten en boeken (MS 40, 1903).

Vers 7,8 **Predik het Eenvoudige Evangelie, Geen Opzienbarende Speculaties.** – De discipelen waren begerig de juiste tijd te kennen voor de openbaring van Gods Koninkrijk, maar Jezus zegt hen dat het niet aan hen is de tijden of gelegenheden te weten; want de Vader heeft ze niet aan hen geopenbaard. Voor hen was het niet van het grootste belang te weten wanneer Gods Koninkrijk zou worden hersteld. Zij moesten de Meester volgen onder gebed, waken, wachten en werken. Zij moesten voor de wereld het karakter van Christus vertegenwoordigen. Wat in de dagen van de discipelen noodzakelijk was voor een succesvol christelijk leven, is ook in onze tijd noodzakelijk. *"En Hij zeide tot hen: Het is niet uw zaak de tijden of gelegenheden te weten waarover de Vader de beschikking aan Zich gehouden heeft, maar gij zult kracht ontvangen wanneer de Heilige Geest over u komt."* En wat moesten zij doen nadat de Heilige Geest over hen gekomen was? *"En gij zult Mijn getuigen zijn te Jeruzalem en in geheel Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde."*

Dit is het werk waarmee ook wij ons moeten bezighouden. In plaats van te leven in afwachting van een speciale gebeurtenis,

Page 1052; blz. 430

moeten wij verstandig de huidige kansen benutten en doen wat gedaan moet worden om zielen te redden. In plaats van onze geestelijke vermogens uit te putten met

Bijbelcommentaar op Handelingen; blz. 429-456

speculaties betreffende de tijden en gelegenheden waarover de Heere de beschikking aan Zich gehouden en voor de mensen verborgen heeft, moeten wij ons overgeven aan de leiding van de Heilige Geest en onze huidige plicht doen door het Brood des levens onvermengd met menselijke meningen, te geven aan zielen die naar de waarheid hunkeren.

Satan staat altijd gereed om de geest te vullen met theorieën en berekeningen die de aandacht afleiden van de tegenwoordige Waarheid en mensen op deze wijze ongeschikt maken voor het brengen van de derde engelenboodschap aan de wereld. Zo is het altijd geweest, want onze Heiland moest vaak bestraffende woorden richten tot hen die zich met speculaties bezig hielden en altijd onderzoek deden naar die dingen, die de Heere niet had geopenbaard. Jezus was naar de aarde gekomen om een belangrijke Waarheid aan de mensen mee te delen en Hij wilde hen doordringen van de noodzaak, Zijn voorschriften en onderricht aan te nemen en te gehoorzamen om hun dagelijkse plicht te doen; Zijn mededelingen waren van dien aard dat ze kennis inhielden voor hun onmiddellijk en dagelijks gebruik.

Jezus zei: *"Dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt."* (Johannes 17:3) Alles wat gedaan en gezegd werd, had dit ene doel voor ogen: de Waarheid vast te leggen in hun denken, opdat zij het eeuwige leven mochten verkrijgen. Jezus was niet gekomen om de verbazing van de mensen te wekken met een belangrijke aankondiging van een speciale tijd waarin een grote gebeurtenis zou plaats vinden, maar Hij was gekomen om te onderrichten en de verlorenen te redden. Hij kwam niet om nieuwsgierigheid te wekken en te bevredigen, want Hij wist dat hierdoor alleen maar begeerte naar het vreemde en wonderlijke zou toenemen. Het was Zijn bedoeling om kennis mee te delen, waardoor mensen in geestelijke kracht zouden groeien, en voortgaan op de weg van gehoorzaamheid en ware heiligheid. Hij gaf alleen dat onderricht dat afgestemd was op de behoeften van hun dagelijks leven, alleen die waarheden, die met hetzelfde doel anderen meegedeeld konden worden. Hij bracht geen nieuwe openbaringen aan de mensen, maar opende hun verstand voor waarheden die lange tijd verduisterd waren geweest of misplaatst door de valse leer van de priesters en leraars. Jezus plaatste de edelstenen van Goddelijke Waarheid weer in hun juiste zetting, in de volgorde waarin ze aan de patriarchen en profeten waren gegeven. En nadat Hij hun dit kostbaar onderricht gegeven had, beloofde Hij hun de Heilige Geest, door Wie alles wat Hij hun gezegd had, in herinnering zou worden gebracht.

Wij lopen voortdurend gevaar uit te stijgen boven de eenvoud van het Evangelie. Er bestaat bij velen een intens verlangen om

Page 1052-1053; blz. 431

de wereld op te schrikken met iets verrassends dat de mensen in een staat van geestelijke extase zal brengen en de huidige stand van zaken zal veranderen. Er is zeker dringend behoefte aan verandering in de huidige gang van zaken, want de heiligheid van de tegenwoordige Waarheid wordt niet beseft, zoals dat het geval zou moeten zijn; maar de verandering waaraan wij behoefte hebben, is een verandering van hart en dat is alleen mogelijk door persoonlijk God om Zijn zegen te vragen, door Hem te smeken om Zijn kracht, door vurig te bidden dat Zijn genade op ons zal neerdalen en dat ons karakter veranderd zal worden. Dit is de verandering die wij nodig hebben; en om deze ervaring te bereiken moeten wij volhardende inspanning toepassen en een hartgrondige ernst openbaren. Wij moeten met ware oprechtheid

Bijbelcommentaar op Handelingen; blz. 429-456

vragen: “Wat moet ik doen om gered te worden?” Wij moeten weten welke stappen wij precies moeten ondernemen op weg naar de hemel.

Christus gaf aan Zijn discipelen waarheden, waarvan zij ternauwernood de breedte, diepte en waarde op prijs stelden, of zelfs begrepen en dezelfde toestand bestaat onder Gods volk in deze tijd. Wij zijn tekort geschoten om de grootheid op te nemen, om de schoonheid op te merken van de Waarheid die God ons nu heeft toevertrouwd. Als wij in geestelijke kennis zouden groeien, zouden wij zien hoe de Waarheid zich zou ontwikkelen en uitbreiden op vlakken, waarvan wij nooit hadden gedroomd, maar die Waarheden zullen zich nooit ontwikkelen op een vlak, dat ons er toe zal brengen ons in te beelden dat wij de tijden en de gelegenheden kunnen weten, waarover de Vader de beschikking aan Zich gehouden heeft. Telkens weer ben ik gewaarschuwd wat betreft het vaststellen van een tijd. Er zal nooit meer een boodschap voor Gods volk komen die op tijd is gebaseerd. Wij hoeven niet de tijd te weten voor de uitstorting van de Heilige Geest of voor de komst van Christus (RH 22 maart, 1892).

Vers 8 (Johannes 15:26, 27). **Een Onovertroffen Gave.** – Christus besloot dat Hij, wanneer Hij van deze aarde zou opvaren, een gave zou schenken aan hen die in Hem hadden geloofd en aan hen die in Hem zouden gaan geloven. Welke gave kon Hij geven die groot genoeg was om Zijn hemelvaart naar de Middelaarstroon kenbaar te maken en luister bij te zetten? Deze gave moest beantwoorden aan Zijn grootheid en koningschap. Hij besloot Zijn Vertegenwoordiger te geven, de derde Persoon van de Godheid. Deze gave was niet te overtreffen. Hij zou alle gaven in één enkele geven, en daarom zou de Goddelijke Geest, de bekerende, verlichtende en heiligende macht, Zijn gave zijn....

Christus verlangde ernaar in een positie te verkeren, waarin Hij het belangrijkste werk door weinige en eenvoudige middelen zou kunnen bereiken. Het verlossingsplan is alomvattend; maar de onderdelen ervan zijn weinig en elk deel is afhankelijk van de rest, terwijl alles samenwerkt in de grootste eenvoud en in

Page 1053; blz. 432

volmaakte harmonie. Christus wordt vertegenwoordigd door de Heilige Geest; wanneer deze Geest op prijs wordt gesteld, wanneer zij, die door de Geest worden geleid, aan anderen energie meedelen waarmee zij zijn begiftigd, wordt een onzichtbaar snoer aangeraakt dat het geheel elektrificeert. Het zou te wensen zijn dat wij allen konden begrijpen hoe oneindig Gods gaven zijn (SW 28 nov., 1905).

De Heilige Geest Geeft Goddelijk Gezag. – Jezus zegt: “Gij zult kracht ontvangen wanneer de Heilige Geest over u komt, en gij zult Mijn getuigen zijn.” De eenheid van de Heilige Geest met het getuigenis van levende getuigen moet de wereld waarschuwen. De werker voor God is het middel waardoor de hemelse boodschap wordt gegeven en de Heilige Geest geeft Goddelijk gezag aan het Woord der Waarheid (RH 4 april, 1893).

Vers 8,9 Zie EGW over Handelingen 2:1-4

Vers 9 (Psalm 24:7-10; 47:6, 7; 68:18, 19; Efeze 4:8). **Christus Opgevaren als Koning.** –

(Psalm 47:6, 7; 68:18, 19 aangehaald). Christus kwam naar deze aarde als God in het uiterlijk van de mensheid. Hij voer op naar de hemel als de Koning der verlostten. Zijn hemelvaart paste bij Zijn verheven karakter. Hij ging als Eén, machtig in de

Bijbelcommentaar op Handelingen; blz. 429-456

strijd, als Overwinnaar, Die krijgsgeslagen meenam. Hij werd vergezeld door de hemelse scharen, onder gejuich, bijvalsbetuigingen en lof van hemelse koren....

Slechts enkele ogenblikken konden de discipelen het zingen van de engelen horen terwijl hun Heer opvoer, Zijn handen zegenend uitgebreid. Zij hoorden niet het welkom dat Hij kreeg. Heel de hemel was bijeen om Hem te ontvangen. Hij hoefde niet te smeken om toegelaten te worden. De gehele hemel werd vereerd door Zijn tegenwoordigheid....

Gods zegel werd bevestigd aan het verzoeningswerk van Christus (MS 134, 1897).

Vers 9-11 (Lukas 24:50, 51). **Volle Heerlijkheid van de Hemelvaart Versluierd.** – Het kostbaarste feit voor de discipelen bij de hemelvaart van Jezus was, dat Hij van hen heenging naar de hemel in de tastbare vorm van hun Goddelijke Leraar....

Niet alleen zagen de discipelen de Heere opvaren, zij hadden ook het getuigenis van de engelen dat Hij was heengegaan om plaats te nemen op de troon van Zijn Vader in de hemel. De laatste herinnering die de discipelen zouden hebben van hun Heer was die van een meelevende Vriend, de verheerlijkte Verlosser. Mozes bedekte zijn gelaat om de heerlijkheid die de wet daarop weerkaatste, te verbergen en de heerlijkheid van de hemelvaart van Christus werd versluierd voor het menselijk oog. De heerlijkheid van het hemels begeleiding en de opening van de glorieuze poorten van God om Hem te verwelkomen konden niet door menselijke ogen waargenomen worden.

Als de weg van Christus naar de hemel aan de discipelen geopenbaard was in al zijn onbeschrijflijke heerlijkheid, hadden zij

Page 1053-1054; blz. 433

dat gezicht niet kunnen verdragen. Als zij de ontelbare engelen hadden gezien en de uitbarstingen van triomf uit de hemel hadden gehoord terwijl de eeuwige poorten werden geopend, zou de tegenstelling tussen die heerlijkheid en hun eigen leven in een wereld vol beproeving zo groot zijn geweest, dat zij nauwelijks in staat zouden zijn geweest om de last van hun aardse leven weer op te nemen, klaar om moedig en getrouw de opdracht die de Heiland hun had gegeven, uit te voeren. Zelfs de Trooster, de Heilige Geest, Die hen zou worden gezonden, zou niet ten volle op prijs zijn gesteld en zou hun harten niet voldoende hebben gesterkt om smaad, belediging, gevangenschap en eventueel dood te verdragen.

Hun zinnen mochten niet zodanig verblind worden door de heerlijkheid van de hemel dat zij het karakter van Christus op aarde, dat zij in hun eigen leven moesten navolgen, uit het oog zouden verliezen. Zij moesten duidelijk de schoonheid en majesteit van Zijn leven, de volmaakte harmonie van al Zijn hoedanigheden en de mysterieuze eenheid van het Goddelijke en het menselijke in Zijn natuur voor ogen houden. Het was beter dat de aardse bekendheid van de discipelen met hun Heiland op de plechtige, rustige en verheven wijze zou eindigen zoals dat nu het geval was. Zijn zichtbare hemelvaart van deze wereld was in harmonie met de zachtmoedigheid en rust van Zijn leven (3 SP 254, 255).

Vers 11 **Een Geheiligde Menselijkheid Meegenomen naar de Hemel.** – Christus voer op naar de hemel terwijl Hij een geheiligde menselijkheid bezat. Hij nam deze menselijkheid met Zich naar de hemel, en tot in alle eeuwigheid zal Hij

Bijbelcommentaar op Handelingen; blz. 429-456

deze bezitten als Degene, Die ieder menselijk wezen in de stad van God heeft verlost (RH 9 maart, 1905).

(Johannes 12:45; Kolossenzen 1:15; Hebreeën 1:3.) **Een Persoonlijke Zaligmaker.** – Christus kwam als een persoonlijke Zaligmaker naar de wereld. Hij vertegenwoordigde een persoonlijke God. Hij voer op naar de hemel als een persoonlijke Zaligmaker en Hij zal terugkeren zoals Hij naar de hemel is opgevaren - als een persoonlijke Zaligmaker (MS 86, 1898).

(Mattheüs 28:20; Johannes 14:2, 3; 16:24; Hebreeën 9:24.) **Een Nieuw Uitzicht op de Hemel.** – Wat een bron van blijdschap voor de discipelen om te weten dat zij zo'n Vriend hadden in de hemel om voor hen te bidden! Door de zichtbare hemelvaart van Christus zijn al hun uitzichten op en overdenkingen van de hemel veranderd. Hun gedachten hadden er vroeger bij stilgestaan als een gebied van onmetelijke ruimte, bewoond door geesten zonder lichaam. Nu was de hemel verbonden met de gedachte aan Jezus Die zij boven alles hadden liefgehad en geëerbiedigd, met Wie zij hadden gesproken en gereisd, Die zij hadden aangeraakt, zelfs in Zijn verzezen lichaam, Die hoop en troost voor hun hart had gebracht, en Die, terwijl Hij nog met hen sprak, voor hun ogen was opgenomen, terwijl de klank van Zijn stem door hen werd

Page 1054; blz. 434

vernomen bij de ontvangst van de engelen met de wolkenwagen: *"Zie, Ik ben met u al de dagen tot de voleinding der wereld."*

Voor hen kon de hemel niet langer een onbepaalde, onbegrijpelijke plaats zijn, vol met ontastbare geesten. Zij beschouwden de hemel nu als hun toekomstig tehuis, waar woningen voor hen werden bereid door hun liefdevolle Verlosser. Het gebed kreeg een nieuwe belangstelling, omdat het gemeenschap met hun Heiland betekende. Met nieuwe en opwindende gevoelens en een vast vertrouwen dat hun gebed beantwoord zou worden, kwamen zij in de opperzaal bijeen om hun smeekbeden op te zenden en aanspraak te maken op de belofte van de Heiland, Die gezegd had: *"Bidt en gij zult ontvangen, opdat uw blijdschap vervuld worde."* Zij baden in de Naam van Jezus.

Zij moesten een Evangelie prediken - Christus in menselijke gedaante, als Man van smarten; Christus in vernedering, door goddeloze handen genomen om gekruisigd te worden; een opgestane Christus, opgevaren naar de hemel in Gods tegenwoordigheid, om de Voorspraak voor de mens te zijn; een Christus, Die zou wederkomen met kracht en grote heerlijkheid op de wolken des hemels (3 SP 262, 263).

Vers 14 **Het Geloof van Jezus' Broeders Bevestigd.** – (Handelingen 1:9-14 aangehaald). *"En met zijn broeders."* Deze hadden veel verloren door hun ongeloof. Zij hadden deel uitgemaakt van degenen, die twijfelden toen Jezus in Galilea verscheen. Maar zij geloofden nu vast dat Jezus de Zoon van God was, de beloofde Messias. Hun geloof werd bevestigd (Brief 115, 1904).

Vers 26 (Jozua 7:16-18). **Geen Geloof in het Werpen van het Lot.** – Laat niemand afgeleid worden van de gezonde, verstandige beginselen die God heeft gegeven voor de leiding van Zijn volk, om voor de leiding van een bepaald plan te vertrouwen op het opgooien van een muntstuk. Een dergelijke handelwijze behaagt de vijand van de mens; want hij is aan het werk bij het neerkomen van de munt en bewerkt door middel daarvan zijn plannen. Laat niemand zo goedgelovig zijn om in zulke dingen vertrouwen te stellen. Laat niemand zijn ervaring verkleinen door de

Bijbelcommentaar op Handelingen; blz. 429-456

toevlucht te nemen tot goedkope middelen om leiding te geven aan belangrijke zaken die te maken hebben met het werk van God.

De Heere werkt niet door toeval. Zoek Hem ernstig in het gebed. Hij zal indruk maken op het verstand en uiting geven aan de woorden. Gods volk moet worden opgevoed om geen vertrouwen te stellen in menselijke uitvindingen en onzekere toetsen als een middel om Gods wil betreffende hen te leren kennen. Satan en zijn helpers staan altijd klaar om van elke opening gebruik te maken die de mensen zal afleiden van de zuivere beginselen van Gods Woord. De mensen die door God worden geleid en onderricht, zullen geen gelegenheid geven aan zaken waarachter niet een *“Aldus zegt de Heere”* staat (SpT, Ser.B,no.17 p.28

Page 1054; blz. 435

Ik geloof niet in het werpen van een lot. Wij hebben in de Bijbel een duidelijk *“Aldus zegt de Heere”* met betrekking tot alle kerkelijke plichten ... Lees de Bijbel onder veel gebed. Probeer niet om anderen te vernederen, maar verneder uzelf voor God en handel zachtmoedig met elkaar. Het werpen van het lot voor ambtsdragers in de gemeente is niet naar Gods plan (Brief 37, 1900).

Hoofdstuk 2

Lees Handelingen 2 en Breng het Onder de Aandacht. – Laten wij het tweede hoofdstuk van het boek der Handelingen lezen, in ons opnemen en het naar voren brengen. Wij hebben behoefte aan een diepere godsvrucht en de oprechte zachtmoedigheid van de grote Leraar. Ik moet u zeggen.... dat het gehele boek der Handelingen ons studieboek is. Wij allen moeten persoonlijk ons hart verootmoedigen en dagelijks bekeerd worden (Brief 32, 1910).

Vers 1-4 (Handelingen 1:8, 9; Efeze 4:8). **De Belofte van Christus Vervuld.** – De tijd was nu aangebroken. De Geest had gewacht tot de kruisiging, opstanding en hemelvaart van Christus. Tien dagen lang hadden de discipelen hun smeekbeden opgezonden voor de uitstorting van de Geest en Christus voegde er in de hemel Zijn bemiddeling aan toe. Dit was de gelegenheid van Zijn hemelvaart en inwijding, een feest in de hemel. Hij was opgevaren in de hoogte, terwijl Hij krijgsgevangenen meenam, en nu maakte Hij aanspraak op de Geest om Deze uit te storten over Zijn discipelen (SW 28 nov. 1905).

De Hemelse Voorraadkamer van Kracht niet Gesloten. – (Handelingen 2:1-4 aangehaald). God is bereidwillig ons een soortgelijke zegen te geven als wij daar ernstig om vragen.

De Heere heeft de voorraadkamer van de hemel niet afgesloten na de uitstorting van Zijn Geest op de eerste discipelen. Ook wij kunnen de volheid van Zijn zegeningen ontvangen. De hemel is vol schatten van Zijn genade en allen die in geloof tot God komen, mogen aanspraak maken op alles wat Hij beloofd heeft. Als wij Zijn kracht niet hebben, komt dat door onze geestelijke traagheid, onze onverschilligheid en loomheid. Laten wij opwaken uit deze vormelijke sfeer en doodsheid (RH 4 juni, 1889).

(Hosea 6:3; Joël 2:23, 28, 29; Zacharia 10:1; Openbaring 18:1). **Pinksteren met Grote Kracht Herhaald.** – Met ernstig verlangen zie ik uit naar de dag, waarop de gebeurtenissen van het Pinksterfeest met groter kracht herhaald zullen worden dan bij die gelegenheid. Johannes zegt: *“Ik zag een andere engel, die grote macht had,*

Bijbelcommentaar op Handelingen; blz. 429-456

nederdalen uit de hemel en de aarde werd door zijn lichtglans verlicht." Net als tijdens het Pinksterfeest zullen de mensen dan de Waarheid tot hen horen spreken, ieder in zijn eigen taal.

God kan nieuw leven wekken in ieder mens die oprecht Hem

Page 1054-1055; blz. 436

wil dienen, Hij kan de lippen aanraken met een gloeiende kool van het altaar, zodat zij welsprekend worden in het verkondigen van Zijn lof. Duizenden stemmen kunnen begiftigd worden met de macht om te spreken over de wondere verhalen van Gods Woord. De stamelende tong zal losgemaakt worden en wie verlegen is, zal sterk worden om moedig van de Waarheid te getuigen. Moge de Heere Zijn volk helpen om de tempel van de ziel te reinigen van elke onreinheid en een zodanig hechte verbinding met Hem onderhouden dat zij deel mogen hebben aan de late regen als deze zal worden uitgegoten (RH 20 juli, 1886).

Vers 1-4, 14,41 (Efeze 4:30). **Een Oogst na het Zaaïen door Christus.** – In het werk dat tot stand kwam op de Pinksterdag kunnen wij zien wat gedaan moet worden door het beoefenen van het geloof. Zij die in Christus geloofden, werden verzegeld door de Heilige Geest. Terwijl de discipelen bijeen waren, *"kwam er.... een geluid als van een geweldige windvlaag en vulde het gehele huis waar zij gezeten waren. En er vertoonden zich tongen aan hen als van vuur, die zich verdeelden en het zette zich op ieder van hen."* En Petrus stond op uit hun midden en sprak met grote kracht. Onder hen die luisterden, bevonden zich vrome Joden die oprecht waren in hun geloof. Maar de kracht die gepaard ging aan de woorden van de spreker overtuigde hen dat Christus werkelijk de Messias was. Welk een machtig werk vond er plaats! Drieduizend mensen op één dag bekeerd.

Het zaad was gezaaid door de grootste Leraar Die de wereld ooit gekend had. Drie en een half jaar lang had de Zoon van God in het land Judea vertoefd, terwijl Hij de boodschap van het Evangelie der Waarheid had verkondigd en door vele machtige tekenen en wonderen had gewerkt. Het zaad was gezaaid en na Zijn hemelvaart vond een rijke oogst plaats. Er werden meer mensen bekeerd door één enkele prediking op de Pinksterdag dan in alle jaren van het werk van Christus. Zo machtig zal God werken als de mensen zich overgeven aan de leiding van de Geest (MS 85, 1903).

Vers 1-12 (Handelingen 4:13). **Tweede Aflevering van het Onderwijs van Christus.** –

Nadat de discipelen de doop met de Heilige Geest hadden ondergaan, verwonderden de priesters en de oversten zich over de woorden die zij spraken, want zij kenden hen als ongeleerde en eenvoudige mensen. Maar zij herkenden hen, dat zij met Jezus geweest waren.

Hun leer was een tweede aflevering van de leer van Christus, de uiting van eenvoudige, grootse Waarheden die licht in verduisterde geesten liet schijnen en duizenden op één dag tot bekering brachten. De discipelen begonnen te begrijpen dat Christus hun Voorspraak was in de hemel en dat Hij verheerlijkt was. Zij konden spreken, omdat de Heilige Geest hun de woorden ingaf (MS 32, 1900).

Vers 17,18 Zie EGW over Joël 2:28,29

Page 1056; blz. 437

Hoofdstuk 3

Bijbelcommentaar op Handelingen; blz. 429-456

Vers 17 **Geen Verontschuldiging voor Opzettelijke Onwetendheid.** – *"Ik weet dat gij uit onkunde hebt gehandeld,"* zei Petrus; maar deze onkunde was geen verontschuldiging voor de daad, want hun was een groot Licht gegeven. De uitspraak wordt gedaan, dat als zij hadden geweten dat Hij de Vorst des levens was, zij Hem niet zouden hebben gekruisigd. Maar waarom wisten zij het niet? - omdat zij het niet wilden weten. Zij toonden geen belangstelling om te onderzoeken en te bestuderen, en hun onkunde bleek hun eeuwige ondergang. Zij hadden de duidelijkste bewijzen waarop zij hun geloof konden baseren en zij waren het aan God verplicht om het bewijs dat Hij hun gegeven had, aan te nemen. Hun ongeloof maakte hen schuldig aan het bloed van de eniggeboren Zoon van de oneindige God (MS 9, 1898).

Hoofdstuk 4

Vers 12 Zie EGW over 1 Timotheüs 2:5

Vers 13 Zie EGW over Handelingen 2:1-12

Hoofdstuk 5

Vers 1-11 **Heiligheid van Geloften en Eden.** – De mensen moeten worden doordrongen van de heiligheid van hun eden en geloften aan het werk van God. Zulke geloften worden over het algemeen niet even bindend gezien als de promesse van man tot man. Maar is een gelofte minder heilig en bindend omdat deze aan God is gedaan? Zal een christen de verplichting, waaraan hij zijn woord heeft gegeven, veronachtzamen, omdat er bepaalde technische termen aan ontbreken en zoiets niet door een wet kan worden bekrachtigd? Geen enkele wettige aantekening of verplichting is meer bindend dan een gelofte, gedaan aan Gods werk (RH 23 mei 1893).

Vers 29 **Wat Zegt God?** – Wij moeten niet vragen: Wat is het gebruik onder de mensen? of Wat is het werelds gebruik? Wij moeten niet vragen: Hoe zal ik doen om de goedkeuring van mensen te verkrijgen? of: Wat zal de wereld toelaten? De vraag van intens belang voor iedereen is: Wat heeft God gezegd? Wij moeten Zijn Woord lezen en het gehoorzamen, niet in het minst afwijken van de eisen ervan, maar handelen, zonder rekening te houden met menselijke tradities en oordelen (RH 1 okt., 1895).

Vers 31 (Romeinen 2:4). **Bekering de Gave van Christus.** – Bekering is evenzeer de gave van Christus als vergiffenis en is niet te vinden in het hart waarin Jezus niet werkt.

Page 1056-1057; blz. 438

Wij kunnen evenmin tot bekering komen zonder dat de Geest van Christus het geweten wakker schudt als vergiffenis krijgen zonder Christus. De zondaar wordt tot Christus getrokken door het betoon van Zijn liefde aan het kruis en dit vertedert het hart, maakt indruk op de Geest en inspireert tot berouw en bekering van de ziel (RH 1 april, 1890).

Hoofdstuk 6

Bijbelcommentaar op Handelingen; blz. 429-456

Vers 1-7 **Verantwoordelijkheden in Gods Werk Samen Delen.** – De Heere geeft ons hier een voorbeeld van de zorg die moet worden betoond bij het kiezen van mensen voor Zijn werk. In dit geval was niet één enkele man de enige lastendrager met grote verantwoordelijkheid. Er werden zeven mannen gekozen en zij moesten nauw met elkaar samenwerken (MS 91, 1899)

Hoofdstuk 7

Vers 22 Zie EGW over Exodus 2:11

Hoofdstuk 8

Vers 4 Zie EGW over Handelingen 18:2

Vers 9-24 (2 Petrus 1:14, 15). **Paulus en Petrus Martelaars in Rome.** – De apostelen Paulus en Petrus waren lange jaren van elkaar gescheiden in hun arbeid omdat Paulus werkte om het Evangelie aan de heidenen te brengen, terwijl Petrus vooral voor de Joden werkte. Maar in Gods voorzienigheid zouden beiden voor Christus getuigen in de hoofdstad van de wereld en daar zouden beiden hun bloed vergieten als het zaad voor een grote oogst van gelovigen en martelaars.

Omtrent de tijd van Paulus' tweede gevangenschap werd ook Petrus gevangen genomen en in de kerker geworpen. Hij had zich vooral bij de autoriteiten gehaat gemaakt door zijn ijver en succes in het aan de kaak stellen van het bedrog en het teniet doen van de plannen van Simon de tovenaer, die hem naar Rome was gevolgd om het werk van het Evangelie tegen te staan en te hinderen. Nero geloofde in magie en had Simon onder zijn bescherming genomen. Daarom werd hij zeer vervolgd tegen de apostel en dat zette hem aan bevel te geven hem te arresteren (LP 328).

Vers 27 **Een Voorbeeld van Gehoorzaamheid.** – Toen God Filippus zijn werk aanwees, zei de discipel niet: "Dat bedoelt de Heere niet." Neen; "*hij stond op en ging.*" Hij had geleerd om overeenkomstig Gods wil te leven. Hij beseftte dat iedereen kostbaar is

Page 1057; blz. 439

in de ogen van God en dat engelen gezonden worden om hen, die naar licht zoeken, in aanraking te brengen met degenen die hulp kunnen bieden.

Evenals toen, zijn er ook nu engelen die klaar staan om mensen te leiden naar hun medemensen.... In de ervaring van Filippus en de kamerling wordt het werk getoond waartoe de Heere Zijn volk roept (RH 2 maart, 1911).

Hoofdstuk 9

Vers 1,2 **Het Nieuwe Geloof Bloeide in Damascus.** – In Damascus scheen het nieuwe geloof nieuw leven en nieuwe energie te hebben verkregen. Daar moest het werk van onderdrukking beginnen, en Saulus werd voor dit werk uitgekozen (YI 15 nov., 1900).

(Handelingen 22:4; 26:11). **Saulus Bedrogen en Misleid.** – Saulus bezat een overvloed van energie en ijver om op grond van een dwaalgeloof Gods kinderen te vervolgen, ze gevangen te laten nemen en ter dood te laten brengen. Hoewel zijn hand

Bijbelcommentaar op Handelingen; blz. 429-456

niet het moordenaars werk deed, had hij toch stemrecht bij de beslissingen en ondersteunde ze ijverig. Hij bereidde de weg en leverde de gelovigen in het Evangelie over in de handen die hun leven namen. Met betrekking tot deze ijver zegt Paulus zelf: *"Ik heb ze in tomeloze woede vervolgd." "Ik heb deze weg ten dode toe gevolgd door mannen en vrouwen in boeien te slaan en gevangen te zetten."*

"Nog dreiging en moord blazende tegen de discipelen des Heeren", ging Paulus, niet naar de lagere, onkundige klasse, maar naar de hoogste godsdienstleiders in de wereld, naar mannen, die een aandeel hadden in het ter dood brengen van Christus, de mannen, die bezielde waren met de geest en gevoelens van Kajafas en zijn bondgenoten. Naar de mening van Saulus konden deze grote mannen met behulp van godsdienstige en vastbesloten helpers dit kleine groepje fanatiekelingen ten onder brengen. Daarom ging Saulus naar de hogepriester, *"en vroeg van hem brieven naar Damascus aan de synagogen om, als hij mannen en vrouwen die van die weg waren, zou vinden, hen gevankelijk naar Jeruzalem te brengen."* Christus liet dit toe, en velen, heel velen verloren het leven omdat zij in Hem geloofden.

Paulus meende oprecht dat hij een zwakke, onwetende, fanatieke sekte vervolgde. Hij beseftte niet dat hijzelf bedrogen en misleid was en onwetend de banier van de vorst der duisternis volgde (MS 142, 1897).

Vers 1-4 (Handelingen 26:9; 1 Korinthe 15:9). **Het Ongeloof van Saulus Eerlijk, maar Niet te Verontschuldigen.** – De geest die weerstand biedt aan de waarheid, zal alles in een verdraaid licht zien. Die zal vastraken in de strikken van de vijand en de zaken zien in het licht van de vijand.

Page 1057-1058; blz. 440

Saulus van Tarsen was hiervan een voorbeeld. Hij had niet het morele recht een ongelovige te zijn. Maar hij had verkozen de meningen van mensen boven de raad van God te aanvaarden. Hij bezat de profetieën die naar de Messias heenwezen, maar de uitspraken van de rabbi's, de woorden van mensen, kregen de voorkeur. In zijn eigen wijsheid kende Saulus God, maar Jezus Christus, Die Hij gezonden had, niet. Toen hij later over zijn ervaring sprak, zei hij dat hij meende vele dingen te moeten doen tegen de Naam van Jezus van Nazareth. Saulus was eerlijk in zijn ongelof. Hij deed niet alsof en Jezus hield hem tegen op zijn weg en toonde hem aan wiens zijde hij werkte. De vervolger aanvaardde de woorden van Christus en werd bekeerd van ongelof tot het geloof in Christus.

Saulus was niet onverschillig inzake het ongelof dat hem ertoe gebracht had satans spoor te volgen en het lijden en de dood van de voornaamsten op aarde - hen, die de wereld niet waardig was - te veroorzaken. Hij bepleitte niet dat zijn dwaling in het beoordelen te verontschuldigen was. Lange tijd na zijn bekering sprak hij over zichzelf als de voornaamste der zondaars. *"Want ik ben de geringste der apostelen,"* zei hij, *"niet waard een apostel te heten, omdat ik de gemeente Gods vervolgd heb."* Hij bracht geen verontschuldiging naar voren voor zijn wrede gedrag door trouw de indrukken te volgen van een geweten dat onjuist was (MS 9, 1898).

Vers 3-6 Zie EGW over 1 Korinthe 2:1-5

Vers 3-9 **Verblind Opdat hij Zou Kunnen Zien.** – Wat een vernedering was het voor Paulus om te weten dat hij al die tijd zijn krachten had gebruikt tegen de Waarheid, dat hij, in de mening van Gods werk te doen, Christus had vervolgd. Toen de Heiland Zich aan Paulus openbaarde in de heldere stralen van Zijn heerlijkheid, was hij vervuld met afschuw over zijn werk en over zichzelf. De macht van Christus'

Bijbelcommentaar op Handelingen; blz. 429-456

heerlijkheid had hem kunnen verteren, maar Paulus was een gevangene der hoop. Hij werd lichamenlijk verblind door de heerlijkheid van de tegenwoordigheid van Hem, Die hij gelasterd had, maar dit was opdat hij geestelijk zou zien, dat hij wakker geschud zou worden uit de loomheid die zijn onderscheidingsvermogen had afgestompt en gedood. Zijn geweten dat gewekt werd, werkte nu met een energie die hem aanklaagde. De ijver van zijn werk, zijn hardnekkige weerstand tegen het licht dat door middel van Gods boodschappers op hem viel, veroordeelde nu zijn ziel en hij werd met bitter zelfverwijt vervuld. Niet langer beschouwde hij zichzelf als rechtvaardig, maar als veroordeeld door de wet, in denken, in de geest en in het doen. Hij zag zich als een zondaar, absoluut verloren, zonder de Heiland Die hij had vervolgd. In de dagen en nachten van zijn blindheid had hij tijd om na te denken en hij wierp zich volkomen hulpeloos aan de voeten van Christus, als de Enige Die hem vergiffenis kon schenken en hem kon bekleden met gerechtigheid (MS 23, 1899).

Page 1058; blz. 441

Vers 6 Goddelijke en Menselijke Samenwerking Nodig. – De Heere geeft altijd aan de menselijke helper zijn werk. Hier hebben we Goddelijke en menselijke samenwerking. De mens werkt, gehoorzaam aan het Goddelijke licht dat gegeven is. Als Saulus had gezegd: Heer, ik voel me helemaal niet geneigd om Uw speciale aanwijzingen op te volgen om mijn eigen zaligheid te bewerken, dan zou het nutteloos zijn geweest, al had de Heere het licht tien maal op Saulus laten schijnen. Het is het werk van de mensen om met God samen te werken. Het is de zwaarste, de felste strijd, die volgt op het uur dat de mens het grote besluit neemt om zijn wil en leven ondergeschikt te maken aan Gods wil en weg.... Het karakter zal de aard van dit besluit en het werk bepalen. Het doen is niet in overeenstemming met het gevoel of de neiging, maar met de geopenbaarde wil van onze Vader in de hemel. Volg en gehoorzaam de leiding van de Heilige Geest (Brief 135, 1898).

Vers 8,9 (2 Korinthe 12:7-9; Galaten 6:17). **"De littekenen van de Heere Jezus Christus."** – Hij (Paulus) zou altijd in zijn lichaam de littekens van Christus' heerlijkheid dragen in zijn ogen, die verblind waren door het hemelse licht (LP 34).

Vers 18,19 **De Doop van Paulus.** – Paulus werd door Ananias gedoopt in de rivier van Damascus. Hij werd door voedsel gesterkt en begon onmiddellijk Jezus te verkondigen aan de gelovigen in de stad, aan dezelfde mensen, die hij had willen vernietigen toen hij uit Jeruzalem was vertrokken (LP 32).

Vers 25-27 (Galaten 1:17,18). **Twee Grote Karakters Ontmoeten Elkaar.** – De poorten van de stad werden dag en nacht met zorg bewaakt om zijn ontvluchting te verhinderen. De bezorgdheid van de discipelen bracht hen in gebed tot God; zij sliepen weinig, omdat ze druk bezig waren met het bedenken van wegen en middelen voor de vlucht van de uitverkoren apostel. Tenslotte bedachten zij een plan; hij werd 's nachts in een mand door een venster in de muur neergelaten. OP deze vernederde wijze ontvluchtte Paulus Damascus.

Hij ging nu op weg naar Jeruzalem, met de wens om de apostelen daar te leren kennen, vooral Petrus. Hij wilde graag de Galilese visser ontmoeten, die met Christus op aarde had geleefd, gebeden en gesproken. ...

Hij probeerde zich bij de broeders, de discipelen te voegen; maar groot was zijn verdriet en teleurstelling toen hij merkte dat zij hem niet als één van hen wilden ontvangen. Zij herinnerden zich zijn vroegere vervolgingen en verdachten hem ervan een rol te spelen om hen te misleiden en te vernietigen. Weliswaar hadden zij gehoord

Bijbelcommentaar op Handelingen; blz. 429-456

van zijn wondere bekering, maar omdat hij zich onmiddellijk had teruggetrokken naar Arabië en zij van hem niets meer met zekerheid hadden vernomen, hadden zij geen geloof geschonken aan het gerucht van zijn grote verandering.

Barnabas, die vrijgevig van zijn middelen had gegeven om het

Page 1058-1059; blz. 442

werk van Christus te ondersteunen en de noden van de armen te verlichten, had Paulus gekend toen hij de gelovigen nog tegenstond. Hij kwam nu naar voren en hernieuwde die kennismaking, hoorde Paulus' getuigenis met betrekking tot zijn wondere bekering en zijn ervaringen van af die tijd. Hij geloofde Paulus ten volle, ontving hem, nam hem bij de hand en bracht hem in de aanwezigheid van de apostelen. Hij vertelde zijn ervaring die hij zojuist had vernomen – dat Jezus persoonlijk aan Paulus was verschenen terwijl deze op weg was naar Damascus; dat Hij met hem gesproken had, dat Paulus zijn gezicht teruggekregen had als antwoord op het gebed van Ananias en dat hij nadien in de synagoge van de stad had volgehouden dat Jezus de Zoon van God was.

De apostelen aarzelden niet langer; zij konden geen weerstand bieden aan God. Petrus en Jacobus, die in die tijd de enige apostelen in Jeruzalem waren, gaven de vroegere felle vervolger van hun geloof de rechterhand der gemeenschap; en hij werd nu evenzeer geliefd en gerespecteerd als hij eerder gevreesd en vermeden was. Hier ontmoetten de twee grote karakters van het nieuwe geloof elkaar – Petrus, één van de uitverkoren metgezellen van Christus tijdens Zijn verblijf op aarde; en Paulus, een Farizeeër, die na de hemelvaart van Jezus Hem van aangezicht tot aangezicht had ontmoet, met Hem gesproken had, Hem eveneens in visioen en ook de aard van Zijn werk in de hemel had gezien (LP 34-36).

Hoofdstuk 10

De Hemel is Nabij hem die Zielen Zoekt. – In het tiende hoofdstuk van Handelingen hebben we nog een voorbeeld van de dienst van hemelse engelen, resulterend in de bekering van Cornelius en zijn gezelschap. Lees deze hoofdstukken (8-10) en schenk daaraan bijzondere aandacht. Daarin zien wij dat de hemel veel dichter is bij de christen die bezig is met het zielenreddend werk dan velen menen. Wij moeten daaruit ook de les leren van Gods waardering voor elk menselijk wezen; dat iedereen zijn medemens moet behandelen als één van Gods werktuigen voor het volvoeren van Zijn werk op aarde (MS 17, 1908).

Vers 1-4 (Filippenzen 4:18). **Gebed en het Geven van Aalmoezen als Lieflijke Reuk.** –

Het is voor iedereen in dit leven een wondere gunst om door God te worden aanbevolen zoals met Cornelius het geval was. Wat was de reden voor deze goedkeuring? *"Uw gebeden en uw aalmoezen zijn voor God in gedachtenis gekomen."*

Bidden of het geven van aalmoezen heeft op zichzelf geen waarde om de zondaar bij God aan te bevelen; alleen de genade van Christus kan door Zijn verzoenend offer het hart vernieuwen en onze dienst voor God aanvaardbaar maken. Deze genade was

Page 1059-1060; blz. 443

werkzaam geweest in het hart van Cornelius. De Geest van Christus had tot zijn hart gesproken; Jezus had hem getrokken en hij had hieraan gehoor gegeven. Zijn gebeden

Bijbelcommentaar op Handelingen; blz. 429-456

en aalmoezen waren hem niet afgedwongen of van hem geëist; ze vormden niet de prijs die hij zocht te betalen om zich te verzekeren van de hemel, maar ze waren de vrucht van liefde en dank aan God.

Een dergelijk gebed uit een oprecht hart stijgt als wierook op tot de Heere; offers voor Zijn werk en gaven aan armen en lijdenden vormen een welgevallig offer voor Hem. Zo wordt gezegd van de gaven der Filippenzen, die in de behoeften van de apostel Paulus voorzagen terwijl hij in de gevangenis zat, dat zij "*een welriekend, aangenaam en Gode welgevallig offer*" waren.

Gebeden en geven van aalmoezen zijn nauw met elkaar verbonden en een uiting van liefde jegens God en onze medemensen. Het is de uitwerking van de beide grote beginselen van de Goddelijke wet: "*Gij zult de Heere uw God liefhebben met geheel uw hart en geheel uw ziel en met al uw kracht*" en "*Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf.*" Hoewel onze gaven ons dus niet bij God kunnen aanprijzen of Zijn gunst kunnen verdienen, zijn ze een bewijs dat wij de genade van Christus hebben ontvangen. Zij zijn een toets van oprechtheid van onze belijdenis van liefde (RH 9 mei 1893).

Vers 1-6 (Hebreeën 1:14). **Dienende Engelen Letten op ieder Mens.** – Dezelfde Heilige Wachter Die zegt: Ik ken Abraham, kende ook Cornelius, en zond Zijn engel met een boodschap naar de man, die al het licht dat God hem gegeven had, had ontvangen en benut. De engel zei: "*Uw gebeden en uw aalmoezen zijn voor God in gedachtenis gekomen. En nu, zend een man naar Joppe en nodig een zekere Simon uit, die bijgenaamd wordt Petrus.*" Toen volgden specifieke aanwijzingen: "*Deze is de gast van een Simon, een leerlooiër, wiens huis bij de zee ligt.*" Zo werkt de engel des Heeren om Cornelius is aanraking te brengen met de menselijke helper, door wie hij meer licht zou ontvangen. Bestudeer het gehele hoofdstuk zorgvuldig en let op de eenvoud van de hele zaak. Bedenk dan dat de Heere ieder van ons bij name kent, dat Hij precies weet waar wij wonen, welke geest wij bezitten en hoe Hij elke daad in ons leven kent. De dienende engelen gaan door de gemeenten, terwijl zij acht slaan op onze trouw in onze persoonlijke plichten (Brief 20a, 1893).

Oprechte Zoekers Niet in het Duister Gelaten. – Hier krijgen wij een positief bewijs dat de Heere degenen, die al het licht volgen dat hun gegeven wordt, niet in het duister laat, maar Zijn engelen zendt om contact met hen te zoeken. Cornelius leefde in overeenstemming met het onderricht uit het Oude Testament en de Heere zond een boodschapper om hem te zeggen wat hij doen moest.

God had aan Cornelius door een engel alle aanwijzingen kunnen geven die hij nodig had, maar dit was niet volgens Zijn plan. Zijn

Page 1060; blz. 444

bedoeling was om Cornelius in aanraking te brengen met hen die kennis van boven hadden gekregen en wiens werk het was deze kennis mee te delen aan degenen die naar licht zochten. Op deze wijze handelt God altijd met Zijn volk....

Cornelius gaf gehoor aan de instructies die hij kreeg. Hij verenigde zich met de gemeente en werd een bruikbaar en invloedrijk werker voor God (MS 67, 1900).

God Gebruikt Door Hem Aangewezen Helpers. – (Handelingen 10:1-4 aangehaald). De engel gaf hem niet het licht wat hij had kunnen geven, maar vertelde hem een weg te volgen waardoor hij in aanraking kon komen met iemand die hem de kostbare Waarheid kon vertellen... (Handelingen 10:5, 6 aangehaald).

Bijbelcommentaar op Handelingen; blz. 429-456

Cornelius gehoorzaamde zonder meer aan de instructie en dezelfde engel ging naar Petrus en gaf hem aanwijzingen. Dit hoofdstuk (Handelingen 10) heeft veel kostbare adviezen voor ons en wij moeten het met een ootmoedig hart bestuderen. Als de Heere Zijn aangewezen helpers heeft waardoor Hij hulp aan mensen geeft, en zij schenken geen aandacht aan deze helpers, weigeren hulp van hen te aanvaarden en besluiten dat ze rechtstreeks door God onderricht willen worden, geeft de Heere geen gehoor aan hun wensen. Iemand die een dergelijke houding aanneemt, loopt gevaar naar de stem van vreemden te luisteren en op een dwaalspoor te worden geleid. Maar Cornelius en Petrus kregen aanwijzingen wat zij moesten doen en zij gehoorzaamden het woord van de engel. Cornelius riep zijn huisgenoten bijeen om de boodschap van licht van Petrus te vernemen. Als hij had gezegd: Ik wil niet door een mens worden onderwezen, zou Gods engel hem aan zichzelf hebben overgelaten; maar hij had deze houding niet (RH 10 okt. 1893).

Velen in Onze Tijd Net Als Cornelius. – In onze tijd verkeren velen in een zelfde positie als Cornelius. Zij leven naar het licht dat zij hebben gekregen en God spreekt tot hen, zoals Hij tot Cornelius sprak en Hij brengt het door helpers, die Hij heeft aangewezen op die plaats, waar zij de Waarheid in goede en oprechte harten zullen ontvangen. God openbaart Zich aan degenen die er naar streven een karakter te vormen waarop Zijn goedkeuring kan rusten. De gebeden van degenen die Hem vrezen, die hun verplichtingen jegens Hem erkennen, worden gehoord en beantwoord. De Heere let vooral op hen die wandelen in het licht dat Hij hun gegeven heeft, die door hun daden getuigen dat zij trachten God te eren. Door een Petrus zal Hij de parel van grote waarde aanbieden, door een Cornelius en zijn gezin zullen velen tot het licht worden gebracht (RH 8 aug., 1899).

Door Gods wondere werken werd Cornelius ertoe gebracht zijn energiek, trouw leven in aanraking te brengen met de discipelen van Christus. Zo zal het ook in de laatste dagen zijn. Velen zullen de wijsheid Gods boven alle aardse voordelen stellen en het

Page 1060-1061; blz. 445

Woord van God gehoorzamen als de voornaamste maatstaf. Dezen zullen geleid worden naar een groot licht. Zij zullen de Waarheid leren kennen en zullen trachten dit licht der Waarheid in hun kennissenkring voor te houden aan diegenen, die zoals zichzelf begerig zijn naar de Waarheid. Op deze wijze worden zij nauwgezette lichtdragers voor de wereld. Waar zijzelf door de liefde Gods gedreven worden, zullen zij anderen aansporen en van elke kans gebruik maken om anderen uit te nodigen en er bij hen op aandringen om te komen en de schoonheid van de Waarheid te zien en hun bekwaamheden te geven voor de vooruitgang van Gods werk (MS 97, 1898).

Sommigen die tot de zakenlieden en vorsten worden gerekend, zullen kiezen om de Waarheid te gehoorzamen. Gods oog rustte op zulke mensen terwijl zij handelden naar het licht dat zij hadden en hun oprechtheid handhaafden. Cornelius.... handhaafde zijn godsdienstig leven door strikt te wandelen naar het licht dat hij ontvangen had. Gods oog rustte op hem en Hij zond Zijn engel met een boodschap naar hem toe. De hemelse bode ging aan de eigengerechtigde mensen voorbij, kwam bij Cornelius en noemde hem bij zijn naam (MS 97, 1898).

Er is veel gezegd over onze verplichting tegenover de armen die veronachtzaamd worden. Moet er geen aandacht worden geschonken aan de rijken die

Bijbelcommentaar op Handelingen; blz. 429-456

veronachtzaamd worden? Velen beschouwen deze groep als hopeloos en zij doen weinig om de ogen te openen van degenen die verblind en bedwelmd door de schijn van aardse heerlijkheid de eeuwigheid buiten beschouwing hebben gelaten. Duizenden rijke mensen zijn ongewaarschuwd neergedaald in het graf. Maar hoe onverschillig zij ook mogen lijken, toch zijn onder de rijken velen die van harte bezorgd zijn....

Rijkdom en wereldse eer kunnen het hart niet bevredigen. Vele van de rijken verlangen naar een Goddelijke verzekering, naar geestelijke hoop. Velen verlangen naar iets dat een eind zal maken aan de eentonigheid van een doelloos leven. Velen uit het officiële leven voelen behoefte naar iets dat ze niet bezitten. Weinigen van hen gaan naar de kerk, want ze hebben het gevoel dat ze er niet beter van worden. De leer die zij daar horen, beroert het hart niet. Moeten wij geen speciaal beroep op hen doen?

God vraagt naar ernstige ootmoedige werkers die het Evangelie naar de betere klasse zullen brengen. Rijke, werelds gezinde mensen kunnen niet door een enkele, toevallige aanraking tot Christus worden getrokken. Vastbesloten, persoonlijke inspanning moet geleverd worden door mannen en vrouwen, beziel met zendingssijver, die niet falen of de moed opgeven. (RH 6 april 1911).

Hoofdstuk 12

Vers 6 **Petrus Bereid Zijn Leven Prijs te Geven.** – De apostel werd

Page 1061; blz. 446

niet geïntimideerd door de situatie. Sinds hij opnieuw was aangesteld na zijn verloochening van Christus, had hij onversaagd het gevaar getrotseerd en had een edele moed en vrijmoedigheid getoond in de prediking van de gekruisigde, opgestane en opgevaren Heiland. Toen hij in zijn cel lag, herinnerde hij zich de woorden die Christus tot hem gesproken had: *"Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, toen gij jonger waart, omgordet gij uzelf en ging waar gij wildet, maar wanneer gij eenmaal oud wordt, zult gij uw handen uitstrekken en een ander zal u omgorden en u brengen waar gij niet wilt."* Petrus geloofde dat voor hem de tijd was gekomen om zijn leven prijs te geven terwille van Christus (RH 27 april, 1911).

Hoofdstuk 14

Zie EGW over Romeinen 1:20,21

Hoofdstuk 15

Vers 1,5 (Romeinen 2:24-29; Galaten 5:6; Efeze 2:14-16; Kolossenzen 2:14-17; Titus 1:9-11). **Besnijden Geen Waarde meer na het Kruis.** – (Titus 1:9-11, 13, 14 aangehaald). In de dagen van Paulus waren er mensen die voortdurend stilstonden bij de besnijdenis en die een overvloed van bewijzen uit de Bijbel konden aanhalen om aan te tonen dat dit voor de Joden verplicht was; maar deze leer had geen betekenis voor die tijd, want Christus was aan het kruis op Golgotha gestorven en de besnijdenis naar het vlees had geen verdere waarde.

Bijbelcommentaar op Handelingen; blz. 429-456

De zinnebeeldige dienst en de ceremoniën daarmee verbonden, hadden bij het kruis afgedaan. Het ware Lam van God was een offer geworden voor de zondige mens en de schaduw ging op in de werkelijkheid. Paulus trachtte de gedachten van de mensen op de grote Waarheid voor die tijd te richten, maar zij die voorgaven volgelingen van Jezus te zijn, gingen volkomen op in het onderwijzen van de tradities der Joden en de verplichting van de besnijdenis (RH 29 mei, 1888).

Vers 4-19 Zie EGW over Galaten 2:1-10

Vers 11 (Galaten 3:8; 1 Korinthe 10:4) **Slechts Eén Evangelie.** – Er is geen tegenstelling tussen het Oude en het Nieuwe Testament, tussen de wet van God en het Evangelie van Christus, tussen de eisen van de Joodse en van de christelijke bedeling zoals vaak wordt beweerd. Iedereen die in de vorige bedeling werd gered, werd zalig door Christus, evenals wij nu door Hem worden gered. Patriarchen en profeten waren christenen. De Evangeliebelofte werd aan het eerste mensenpaar in het paradijs gegeven toen zij zich door de zonde hadden gescheiden van God. Het Evangelie werd aan Abraham gepredikt. De Hebreeën dronken allen uit de geestelijke Rots, Christus (ST 14 sept., 1882).

Page 1061-1062; blz. 447

(Exodus 13:21, 22; 1 Korinthe 10:1-4; 1 Timotheüs 2:5). **Het Bloed van Christus voor Ons Evenzeer van Nut als voor Israël.** – Gehuld in de wolkkolom had de Verlosser der wereld omgang met Israël. Laten wij daarom niet zeggen dat zij Christus niet hadden. Toen het volk in de woestijn dorst had en zich overgaf aan morren en klagen, was Christus voor hen wat Hij ook voor ons is - een Heiland vol tedere ontferming, de Middelaar tussen God en de mens. Nadat wij ons deel hebben gedaan in het reinigen van de zielentempel van zonde, is het bloed van Christus voor ons van nut, evenals voor het oude Israël (YI 18 juli, 1901).

Hoofdstuk 16

Vers 1-3 Zie EGW over 2 Timotheüs 3:14,15

Vers 14 (2 Korinthe 8:12). **Licht voor Hen die Gewillig Zijn.** – Gods Geest kan alleen het verstand verlichten van diegenen die zich willen laten verlichten. Wij lezen dat God het hart van Lydia opende, zodat zij aandacht schonk aan de boodschap die Paulus uitsprak. Het verklaren van de gehele raad van God en alles wat voor Lydia belangrijk was om te ontvangen - dat was het aandeel dat Paulus had in haar bekering; toen oefende de God van alle genade Zijn macht uit en leidde de ziel op de juiste weg. God en de menselijke helper werkten samen en het werk was een volledig succes (Brief 150, 1900).

Hoofdstuk 17

Vers 22-29 Zie EGW over Romeinen 1:20-25

Vers 22-34 Zie EGW over 1 Korinthe 2:1-5

Vers 28 (Johannes 5:17; Hebreeën 1:3; zie EGW over Genesis 2:7). **God Werkt Steeds in de Natuur.** – God is voortdurend in de natuur aan het werk. Ze dient Hem en laat zich leiden zoals Hij dat wil. De natuur getuigt in haar werk van de intelligente tegenwoordigheid en actieve bezigheid van Iemand, Die in alles werkt overeenkomstig Zijn wil. Het is niet zo, dat door een oorspronkelijke kracht, in de

Bijbelcommentaar op Handelingen; blz. 429-456

natuur aanwezig, de aarde van jaar tot jaar zijn overvloed voortbrengt en de aarde steeds rond de zon blijft draaien. De hand van de oneindige macht werkt onophoudelijk om deze planeet te leiden. Gods macht, die ieder ogenblik wordt uitgeoefend, houdt de aarde in positie bij haar omwentelingen. De God des hemels is voortdurend aan het werk. Door Zijn macht, groeit de plantenwereld, verschijnt elk blad en bloeit elke bloem. Het is niet het gevolg van een mechanisme dat, eenmaal in gang gebracht, zijn werk doet, waardoor het hart klopt en de ademhaling voortgaat. In God leven en bewegen wij ons en zijn wij. Elke ademhaling, elke hartenklop is een voortdurend bewijs van de macht van de altijd aanwezige God. God doet de zon aan de

Page 1062-1063; blz. 448

hemel opgaan. Hij opent de vensters van de hemel en geeft regen. Hij doet het gras op de bergen groeien. *"Hij geeft sneeuw als wol en verspreidt de rijp als as."* *"Als Hij Zijn stem doet horen, is er een overvloed van wateren in de hemel.... Hij doet het weerlichten bij de regen en brengt de wind uit zijn schatkamer."* Hoewel de Heere Zijn scheppingswerk heeft beëindigd, is Hij steeds aan het werk om het te onderhouden en de dingen die Hij gemaakt heeft, te gebruiken als Zijn dienstknechten. Christus zei: *"Mijn Vader werkt tot nu toe en Ik werk ook."* (MS 4, 1882).

Vers 34 (1 Korinthe 2:1-4). **Eenvoud van het Evangelie Tegenover Geleerdheid van de Wereld.** – Aan het einde van Zijn werk zag hij (Paulus) naar de resultaten van zijn arbeid. Uit de grote vergadering die naar zijn welsprekende woorden had geluisterd, werden slechts drie mensen tot het geloof bekeerd. Hij besloot van die tijd af zich aan de eenvoud van het Evangelie te houden. Hij was overtuigd dat de geleerdheid van de wereld machteloos was om de harten van de mensen te bewegen, maar dat het Evangelie de kracht Gods tot zaligheid was (RH 3 aug. 1911).

Hoofdstuk 18

Vers 1-3 (2 Korinthe 10:1, 7, 8; zie EGW over Handelingen 20:17-35). **De Apostelen Beraadslaagden Over Werkwijzen.** – Toen Paulus in Korinthe kwam, vroeg Aquila om werk. De apostelen beraadslaagden, baden samen en namen het besluit om het Evangelie te prediken zoals dat behoorde, uit belangeloze liefde voor mensen die omkwamen door gebrek aan kennis. Paulus zou als tentenmaker werken en zijn medewerkers leren om met de handen te werken, zodat zij in noodgevallen zichzelf konden onderhouden. Sommige van de dienstdoende broeders noemden een dergelijke handelwijze inconsequent en zeiden dat zij door zo te doen hun invloed als prediker van het Evangelie zouden verliezen. Het tiende hoofdstuk van 2 Korinthe vermeldt de moeilijkheden waarmee Paulus te maken had en de rechtvaardiging van zijn handelwijze. God had Paulus bijzondere eer betoond. Hij had hem zijn geloofsbrieven gegeven en een zware verantwoordelijkheid op hem gelegd. De apostel schrijft: *"Ik, Paulus, doe een beroep op u, bij de zachtmoedigheid en vriendelijkheid van Christus, ik, die in persoonlijk verkeer schuchter ben,"* omdat hij zich vernederde in het doen van handenarbeid – *"maar op een afstand een groot woord heb tegen u"* (2 Korinthe 10:7, 8 aangehaald) (RH 6 maart 1900).

Bijbelcommentaar op Handelingen; blz. 429-456

(Handelingen 20:33, 34; 1 Thessalonicenzen. 2:9; 2 Thessalonicenzen 3:8).

Paulus Keerde Terug tot Zijn Handwerk. – Paulus.... bleef bij hen (Aquila en Priscilla); en omdat hij in zijn jeugd had geleerd tenten te maken, wat veel gebruikt werd in dat warme klimaat, werkte hij in dat beroep voor zijn eigen onderhoud....

Paulus was zeer ontwikkeld en werd om zijn begaafdheid en

Page 1063; blz. 449

welsprekendheid bewonderd. Hij was door zijn landslieden als lid van het Sanhedrin gekozen en was een rabbi met opmerkelijke bekwaamheid; toch werd zijn opvoeding niet als volledig gezien eer hij als leerling in een nuttig handwerk had dienst gedaan. Hij was blij dat hij zichzelf door handenarbeid kon onderhouden en zei dikwijls dat hij met eigen handen in zijn behoeften had voorzien. Als hij in een vreemde stad kwam, zou hij niemand tot last zijn. Als zijn gelden om het werk van Christus vooruit te helpen, op waren, nam hij zijn toevlucht tot zijn handwerk om in zijn onderhoud te voorzien (LP 99, 100).

Hoewel Paulus een zwakke gezondheid had, werkte hij overdag voor het werk van Christus en zwoegde dan een groot deel van de avond en vaak de hele nacht om in zijn eigen behoeften en die van anderen te voorzien (YI 27 febr., 1902).

Een Bekwaam Vakman. – Paulus, de grote apostel voor de heidenen, leerde het vak van tentenmaker. Er was gewoon en beter werk in het vak van tenten maken. Paulus leerde het betere werk, maar kon ook het gewone werk doen als de omstandigheden het noodzakelijk maakten. Met het maken van tenten werd niet zoveel verdiend als met andere bezigheden en soms moest Paulus de uiterste zuinigheid betrachten om in zijn behoeften te voorzien (RH 6 maart, 1900).

Een Opvoeder. – Paulus was een opvoeder. Hij predikte het Evangelie met zijn stem en in zijn intelligente arbeid predikte hij het met zijn handen. Hij voedde anderen op dezelfde wijze op als hijzelf was opgevoed door één van de verstandigste van menselijke leraars. Terwijl Paulus snel en vaardig met zijn handen werkte, vertelde hij aan zijn medewerkers welke aanwijzingen God aan Mozes had gegeven betreffende de bouw van de tabernakel. Hij toonde hen dat de vaardigheid, wijsheid en talent in dat werk door God waren gegeven om tot Zijn eer te worden gebruikt. Hij onderwees hen dat God de grootste eer toekomt (RH 6 maart, 1900).

Vers 2 (Handelingen 8:4; Romeinen 1:7, 8). **Tegenstand Bracht het Evangelie Niet tot Zwijgen.** – Na de hemelvaart van Christus gingen de apostelen overal heen om het Woord te prediken. Zij getuigden van Christus' werk als Leraar en Heelmeester. Hun getuigenis in Jeruzalem, in Rome en in andere plaatsen was positief en machtig. De Joden die de Waarheid weigerden aan te nemen, moesten wel erkennen dat het werk van Christus' volgelingen met een machtige invloed gepaard ging, omdat de Heilige Geest met hen was. Dit wekte grotere tegenstand; maar ondanks alle tegenstand was er twintig jaar na de kruisiging van Christus een levende, oprechte gemeente in Rome. De gemeente was krachtig en ijverig en de Heere werkte voor haar.

De nijd en woede van de Joden tegen de christenen kende geen grenzen en de ongelovige inwoners werden aanhoudend in beroering gebracht. Zij klaagden dat de christelijke Joden onordelijk

Page 1063-1064; blz. 450

waren en een gevaar voor het algemeen welzijn betekenden. Gedurig brachten zij iets aan de gang dat twist veroorzaakte. Dit was oorzaak dat de christenen uit Rome

Bijbelcommentaar op Handelingen; blz. 429-456

werden verbannen. Onder deze bannelingen waren Aquila en Priscilla, die naar Korinthe gingen en daar als tentenmakers een bedrijf opzetten (RH 6 maart, 1900).

Vers 24-26 De Geleerde Apollos Onderwezen door Nederige

Tentenmakers. – Apollos had de hoogste Griekse culturele opleiding ontvangen en was geleerde en redenaar.... Aquila en Priscilla luisterden naar hem en merkten dat zijn leer foutief was. Hij bezat geen grondige kennis van de zending van Christus, Diens opstanding, hemelvaart en het werk van de Heilige Geest, de Trooster, Die Hij gezonden had om bij Zijn volk te blijven gedurende Zijn afwezigheid. Bijgevolg lieten zij Apollos roepen en de geleerde redenaar kreeg onderricht van hen, met dankbare verrassing en vreugde. Hij kreeg door hun lessen een beter begrip van de Schriften en werd één van de meest bekwame verdedigers van de christelijke kerk. Op deze wijze leerde een groot geleerde en briljant redenaar de weg des Heeren kennen door het onderwijs van een christelijk echtpaar, dat het nederige handwerk van tenten maken beoefende (LP 119).

Hoofdstuk 19

Vers 11,12,17 (Lukas 8:46). Wonderen Geen Aanmoediging tot Blind

Bijgeloof. – Toen Paulus in rechtstreekse aanraking werd gebracht met de afgodische inwoners van Efeze, werd Gods macht op treffende wijze door hem tentoon gespreid. De apostelen konden niet altijd wonderen doen als zij dat wilden. De Heere verleende Zijn dienstknechten deze speciale macht wanneer de vooruitgang van Zijn werk of de eer van Zijn Naam dat vroeg. Evenals Mozes en Aaron aan het hof van Farao moest de apostel nu de Waarheid handhaven tegen de leugenachtige wonderen van de tovenaars in; vandaar dat de wonderen die hij deed van een heel andere aard waren dan hij tot nu toe had verricht. Zoals de zoom van Christus' kled genezende kracht had gebracht aan de vrouw die genezing zocht door aanraking in het geloof, werden bij deze gelegenheid kledingstukken het middel tot genezing voor allen die geloofden; *"hun kwalen weken van hen en boze geesten voeren uit."* Toch vormden deze wonderen geen aanmoediging voor blind bijgeloof. Toen Jezus de aanraking van de lijdende vrouw voelde, riep Hij uit: *"Er is kracht van Mij uitgegaan."* Zo zegt de Schrift, dat de Heere wonderen deed door de hand van Paulus en dat de Naam van de Heere Jezus werd grootgemaakt, niet de naam van Paulus (LP 135).

Vers 19 Waarde van de Verbrande Boeken. – Toen de boeken verbrand waren, gingen zij de waarde van het brandoffer berekenen.

Page 1064; blz. 451

Dat werd geschat op vijftigduizend zilverstukken, gelijk aan vijftwintigduizend gulden (LP 137).

Vers 33 Zie EGW over 2 Timotheüs 4:13,14

Hoofdstuk 20

Vers 17-35 (Handelingen 18:1-3; 1 Thessalonicenzen 2:9; 2 Thessalonicenzen 3:8). Een Veelzijdige Predikant. – Zijn (Paulus') werkheden getuigden voor de mensen die deze handen zagen, dat hij van niemand afhankelijk was voor zijn levensonderhoud. Zij ontnamen volgens hem niets aan de kracht van zijn roerende

Bijbelcommentaar op Handelingen; blz. 429-456

oproepen die verstandig, intelligent en welsprekend waren, meer dan van enige andere man die aandeel in het christelijk dienstwerk had.

In Hand. 20:17-35 zien wij het karakter omschreven van een christelijke evangeliëdienaar die getrouw zijn taak verrichtte. Hij was een veelzijdig predikant. Wij denken niet dat het voor alle predikanten verplicht is te doen zoals Paulus heeft gedaan. Toch vertellen wij iedereen dat Paulus een christen van het beste soort was. Zijn voorbeeld laat zien dat handenarbeid niet noodzakelijkerwijze iemands invloed hoeft te verkleinen, dat het werken met de handen in elke eerbare bezigheid niemand ruw, grof en on hoffelijk behoeft te maken (YI 31 jan., 1901).

Vers 30 (2 Timotheüs 4:3; 2 Petrus 2:1). **Vreemde, Onbetrouwbare Theorieën.** – Uit het licht dat de Heere mij heeft gegeven weet ik dat mannen zullen opstaan die verkeerde dingen spreken. Ja, zij hebben reed gewerkt en dingen gesproken die God nooit heeft geopenbaard, door heilige waarheden op het vlak van gewone dingen te brengen. Er zijn problemen gemaakt van door mensen bedachte drogredenen, niet van de Waarheid en dat zal zo blijven. De bedenkingen van de menselijke geest zullen toetsen uitdenken die helemaal geen toetsen zijn, zodat als de echte test naar voren komt, deze op één lijn wordt geplaatst met de door mensen bedachte toetsen, die waardeloos zijn. Wij kunnen verwachten dat van alles gebracht en vermengd zal worden met de gezonde leer; maar door een helder, geestelijk onderscheidingsvermogen, door de hemelse zalving moeten wij onderscheid maken tussen het heilige en het profane, dat gebracht zal worden om het geloof en het gezonde oordeel in de war te brengen en de grote, toetsende Waarheid voor deze tijd te blameren ...

Nooit, nooit is er een tijd geweest waarin de Waarheid meer lijden zal door verkeerde voorstellingen, door kleinering en vervalsing of door verdorven woordenstrijd van de mensen dan in deze laatst dagen. De mensen zijn zelf op de achtergrond getreden met hun veelsoortige massa ketterijen die zij anderen als orakels voor houden. Men wordt bekoord door iets vreemds of iets nieuws en men is niet verstandig genoeg om de aard te onderscheiden van ideeën die mensen als iets bijzonders aanbieden. Maar iets van groot belang noemen en het verbinden met de Woorden van God, maakt

Page 1064-1065; blz. 452

het nog niet tot Waarheid. O, hoe vraagt deze lage maatstaf van godsvrucht in de kerken om berisping! Mensen die iets origineels willen, zullen nieuwe en vreemde dingen brengen, en zonder bedenken weven zij deze wankelende theorieën dooréén als een kostbaar geheel die zij dan presenteren als een zaak van leven en dood ...

Wij hebben de Waarheid, de absolute Waarheid in Gods Woord en al deze speculaties en theorieën zouden beter in de kiem gesmoord worden dan tevoren gekoesterd en op de voorgrond gebracht. Wij moeten Gods stem vernemen uit Zijn geopenbaarde Woord, het vaste Woord der Profetie. Zij die zichzelf verheerlijken en iets wonderbaarlijks proberen te doen, kunnen beter trachten hun gezonde verstand terug te krijgen (brief 136a, 1898).

(Psalm 119:126,127; 1 Timotheüs 4:1). **Verraders van de Waarheid Worden Haar Grootste Vijanden.** – Veel zogenaamd christendom gaat door voor echt, getrouw en gezond, maar dat komt omdat zij die dit belijden, geen vervolgingen hoeven te lijden terwille van de Waarheid. Als de dag komt waarop Gods wet teniet wordt gedaan en de gemeente wordt gezift door felle beproevingen die allen die op

Bijbelcommentaar op Handelingen; blz. 429-456

aarde leven, zullen verzoeken, zal een groot deel van degenen van wie verondersteld wordt dat ze oprecht zijn, gehoor geven aan verleidende geesten en zullen verraders worden van het heilige dat hen is toevertrouwd. Zij zullen onze ergste vervolgers blijken te zijn. *“Uit hun midden zullen mannen opstaan, die verkeerde dingen spreken om discipelen achter zich te trekken”*; velen zullen acht slaan op verleidende geesten.

Zij die zich hebben gevoed met het vlees en bloed van Gods Zoon – Zijn heilig Woord – zullen gesterkt, geworteld en gegrond zijn in het geloof. Zij zullen meer bewijzen zien waarom zij het Woord van God zouden hoogachten en gehoorzamen. Met David zullen zij zeggen: *“Zij hebben Uw wet verbroken. Daarom heb ik Uw geboden lief, maar dan goud, ja meer dan fijn goud.”* Terwijl anderen ze waardeloos noemen, zullen zij opstaan om het geloof te verdedigen, allen die naar gemak streven, genot en vermaak bestuderen, zullen niet staande blijven in beproeving (RH 8 juni 1897).

Vers 33,34 Zie EGW over Handelingen 18:1-3

Hoofdstuk 21

Vers 20-26 (Galaten 2:11, 12). **Paulus' Raadgevers Niet Onfeilbaar.** – Deze concessie was niet in harmonie met zijn leer noch met de vaste onkreukbaarheid van zijn karakter. Zijn raadgevers waren niet onfeilbaar. Hoewel sommige van deze mannen schreven onder de leiding van Gods Geest, dwaalden ze soms als ze niet onder rechtstreekse invloed daarvan stonden. Wij moeten bedenken dat Paulus bij een bepaalde gelegenheid Petrus weerstond omdat hij

Page 1065; blz. 453

een dubbelzinnige rol speelde (LP 214).

Vers 39 (Handelingen 22:3; 25-28). **Paulus' Achtergrond.** – Zijn (Paulus') vader was een man van naam. Hij kwam uit Cilicië, maar was Romeins burger; want Paulus zei dat hij vrij geboren was. Anderen verkregen deze vrijheid door betaling van een grote geldsom, maar Paulus was vrij geboren. Hij was geschoold door de geleerdste mannen van die tijd. Hij was onderwezen door Gamaliël. Paulus was rabbi en staatsman. Hij was lid van het Sanhedrin (MS 95, 1899).

Hoofdstuk 22

Vers 3,4 Zie EGW over 1 Korinthe 2:1-5

Vers 25-28 Zie EGW over Handelingen 21:39

Vers 4 Zie EGW over Handelingen 9:1,2

Vers 5-16 (Handelingen 26:9-16). **Paulus Heeft Nooit zijn Opmerkelijke Beking Vergeten.** – De apostel kon nooit zijn beking vergeten, van vervolger van allen die in Christus geloofden, tot Zijn volgeling! Hoeveel invloed had dit op zijn latere leven! Welk een bemoediging was het te werken voor Hem, Die hij vroeger veracht en bespottelijk gemaakt had. Nooit kon hij de verzekering vergeten die hij in het eerste deel van zijn werk kreeg. Hij kon bewust spreken omdat hij een ervaring, een persoonlijke kennis bezat van de Heere Jezus. Hij had een levend, blijvend geloof, want hij kweekte een gevoel aan van de tegenwoordigheid van Christus in al zijn werken. Hij kreeg kracht door het gebed en als een getrouw strijder van Christus zag

Bijbelcommentaar op Handelingen; blz. 429-456

hij altijd op naar Zijn Bevelvoerder voor opdrachten. Geen berg obstakels, hoog voor hem opgestapeld, konden maken dat hij het werk als een onmogelijkheid zag, want hij besepte, dat *"alle dingen mogelijk zijn voor wie gelooft"* (MS 114, 1897).

Overal waar de apostel Paulus na zijn bekering heen moest gaan, gaf hij een levendige voorstelling van het werk van hemelse engelen bij zijn bekering (MS 29, 1900).

Hoofdstuk 23

Vers 3 **Een Geïnspireerde Aankondiging**. – Onder invloed van de Heilige Geest uitte Paulus een profetische aankondiging, gelijk aan die welke Christus had uitgesproken bij het bestraffen van de huichelarij van de Joden. Het oordeel, uitgesproken door de apostel, ging op een verschrikkelijke wijze in vervulling toen de onrechtvaardige en huichelachtige hogepriester door moordenaars werd omgebracht tijdens de Joodse oorlog (LP 222).

Vers 20-23 **Lysias Bevreesd voor Eigen Veiligheid**. – Lysias maakte dankbaar gebruik van deze kans om Paulus kwijt te raken.... Kort hiervoor was een Romeins edelman van veel hogere rang dan

Page 1066; blz. 454

Lysias zelf gewelddadig door de razende Joden gegrepen buiten de muren van Jeruzalem en tenslotte onthoofd, omdat hij zich door de Samaritanen had laten omkopen. Op verdenking van dergelijke misdaden waren andere hoge beambten gevangen gezet en in rang verlaagd. Als Paulus vermoord zou worden, kon de overste worden beschuldigd van omkoperij door oogluikend zijn dood door de vingers te hebben gezien. Er was nu voldoende aanleiding om hen in het geheim weg te sturen, om zo van een pijnlijke verantwoordelijkheid bevrijd te worden (LP 227).

Hoofdstuk 24

Vers 2,3 **Felix Laag en Verachtelijk**. – Tertúllus verlaagde zich hier tot een openlijke leugen. Het karakter van Felix was laag en verachtelijk....

Een voorbeeld van de ongebreidelde losbandigheid waardoor zijn karakter werd besmet is te zien in zijn verhouding met Drusilla, die ongeveer in deze tijd plaatsvond. Door de bedrieglijke kunsten van Simon Magus, een tovenaars uit Cyprus, had Felix deze vorstin verleid haar echtgenoot te verlaten en zijn vrouw te worden. Drusilla was jong en knap en daarenboven een Jodin. Zij was volkomen toegewijd aan haar man, die een groot offer had gebracht om haar hand te verkrijgen. Er was werkelijk weinig nodig om haar te bewegen haar krachtigste vooroordelen opzij te zetten en de afschuw van haar volk op zich te laden door het aangaan van een overspelige verhouding met een wrede en oudere losbol. Toch hadden de satanische plannen van de bezweerder en de verrader succes en Felix bereikte zijn doel (LP 235, 236).

Vers 22 **Felix niet Misleid wat Betreft Paulus**. – Felix had zo lang in Cesaréa gewoond - waar de christelijke godsdienst al vele jaren bekend was - dat hij meer van die godsdienst wist dan de Joden veronderstelden en hij werd niet misleid door hun voorstelling van zaken (LP 239).

Bijbelcommentaar op Handelingen; blz. 429-456

Vers 27 **Strijd in Cesaréa; Felix Verplaatst.** – Tegen het einde van deze tijd ontstond er een felle strijd tussen de bewoners van Cesaréa. Er waren dikwijls geschillen geweest die uitgegroeid waren tot een diepgewortelde vijandschap tussen de Joden en de Grieken wat betreft hun respectievelijke rechten en privileges in de stad. Alle pracht van Cesaréa, haar tempels, paleizen en het amfitheater waren te danken aan de eerbij van Herodes de Grote. Zelfs de haven, waaraan Cesaréa haar voorspoed en belangrijkheid te danken had, was door hem geconstrueerd ten koste van enorme geldsommen en arbeid. De Joodse inwoners waren talrijk en welgesteld; zij noemden het hun stad, omdat hun koning er zoveel voor had gedaan. De Grieken handhaafden met gelijke volharding hun recht op deze aanspraken.

Page 1066-1067; blz. 455

Tegen het einde van de twee jaar leidden deze verdeeldheden tot een felle strijd op het marktplein, waarbij de Grieken werden verslagen. Felix, die de Griekse partij steunde, kwam met zijn troepen en gaf de Joden bevel zich te verspreiden. Aan het bevel werd niet dadelijk gehoor gegeven door de overwinnende partij en hij gaf zijn soldaten bevel hen te overvallen. Dezen, die blij waren met een gelegenheid om hun haat tegen de Joden te botvieren, voerden de opdracht genadeloos uit en velen werden gedood. Alsof dit nog niet genoeg was, gaf Felix, wiens vijandschap tegen de Joden van jaar tot jaar was toegenomen, zijn soldaten de vrijheid de huizen van de rijken te plunderen.

Deze gewaagde daden van onrecht en wreedheid konden niet onopgemerkt blijven. De Joden klaagden Felix formeel aan en hij werd naar Rome geroepen om antwoord te geven op hun aanklachten. Hij wist maar al te goed dat zijn houding van afpersing en onderdrukking hen ruimschoots aanleiding had gegeven voor deze klachten, maar toch hoopte hij hen te verzoenen. Daarom, hoewel hij diep respect had voor Paulus, besloot hij aan hun boosheid te voldoen door Paulus gevangen te laten. Maar al zijn pogingen waren vergeefs; hoewel hij aan verbanning en dood ontkwam werd hij van zijn functie ontheven en beroofd van het grootste deel van zijn onrechtmatig verkregen rijkdom. Drusilla, de deelgenote in zijn schuld, kwam later met hun enige zoon om tijdens de uitbarsting van de Vesuvius. Zijn eigen dagen eindigden in ongenade en vergetelheid (LP 245, 246).

Hoofdstuk 26

Vers 9 Zie EGW over Handelingen 9:1-4

Vers 9-16 Zie EGW over Handelingen 22:5-16

Vers 11 Zie EGW over Handelingen 9:1,2

Vers 26-28 **Wat Dacht Agrippa?** – Dwaalden de gedachten van Agrippa bij deze woorden terug naar het verleden van zijn geslacht en naar hun vruchteloze pogingen tegen Hem van Wie Paulus predikte? Dacht hij aan zijn overgrootvader Herodes en de kindermoord van Bethlehem? aan zijn oudoom Antipas en de moord op Johannes de Doper? aan zijn eigen vader, Agrippa I en het martelaarschap van Jacobus? Zag hij in de onheilen waardoor deze koningen opeens werden getroffen een bewijs van Gods ongenoegen over hun misdaden jegens Zijn dienstknechten? Herinnerden de pracht en praal van die dagen Agrippa aan de tijd, dat zijn eigen vader, een vorst die machtiger was dan hij, in diezelfde stad had gestaan, gekleed in

Bijbelcommentaar op Handelingen; blz. 429-456

schitterende gewaden, terwijl het volk uitriep dat hij een god was? Had hij vergeten hoe hij, nog voor de toejuichingen zwegen, was getroffen door een snelle en verschrikkelijke wraak? Iets van dit alles flitste door de herinnering van Agrippa; maar zijn ijdelheid werd gestreeld door het prachtige

Page 10637; blz. 456

schouwspel voor hem en trots en verwaandheid banden alle edele gedachten uit (LP 255, 256).

Hoofdstuk 28

Vers 1,2 **Dankdienst op een Stormachtige Ochtend.** – Toen de presentielijst werd gelezen, miste er niemand. Bijna 300 mensen - soldaten, zeelui, passagiers en gevangenen - stonden op die stormachtige ochtend op het strand van het eiland Malta. Sommigen voegden zich bij Paulus en zijn broeders in het dank brengen aan God, Die hun leven had gespaard en hen veilig aan land had gebracht door de gevaren van de zee heen (LP 270).